எப்பொழுது இந்த அர்த்தமற்ற சொற்புதிர் அடங்கி மெய்யமான ஞானமழை என் உலர்ந்த உள்ளத்தில் பெய்யுமோ?' என்று சொன்னாள். — ஒரு தரம் பார்த்தாலும் என் உள்ளச் சுவரில் அவர் முகம் நன்றாய்த் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது — கண்களைத் திறந்து, சற்று இருக்கும் பாதவம்சத்தவர் எல்லோரையும் பார்த்து நீண்ட மேகக்கோலின் கொடுமை நீத்துமோ. — உண்மை ஒளி நீண்ட மேகத்திரைக்குள்ளே அதிக ஒளி வரும் அன்றோ?

அழகைக் கொண்டும் மனதைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் கொஞ்ச நேரம் கழித்தான் இருதி உதிர்ந்து வருமே என்ற எக்கம்; அடிகளின் நேசத்தில் உலகத்தின் மோக வேட்கத்தின் அருமையும்; பட்டப்பகலிலே ~~[illegible]~~ இருளின் உருவமும்; இவர் கைக்கொத்து வருகிற கனிவேளையிலே கோரமான தீக்கப் பாவமும்; மனத்தில் கங்கை கேதத்தின் ஒழிவுச் சிந்தனையும்; கேட்க முடிகிறது

மேலே தாம்பல் படர்ந்து உள்ளே கனகனவென எரியும் சோகத் தழல் போன்றதுதான் அவர் உள்ளம். தெய்வீக மௌனம் — சாவன்ய தேசம் மழை பொழிந்த மென் தோல் — அபத்த, சாதுர்யத்தை வளர்க்கிறது. அதுதான் உலகத்தின் மேல் வழி;

பாபத்தை போக மாயத்தின் இன்பம் என்பது ஏதோ மனுக்கு வருகிற ஓர் உபதை என்பதைத் தம் செப்பு வார்ந்த அநுபவத்தில் கண்டவர் — [illegible] எண்ணங்களை வளர்த்து உள்ளத்தில் நெருக்க வைக்கிறதைக் காட்டிலும் தீய செயல்களைப் புரிந்துவிடுவது மேல். கோர எண்ணங்களைத் தடுக்கிறத் தாங்கிற உள்ளம் நோகத்தைப் பயங்கரமானது. மெய்மயமான் பணிக் கட்டி வாழ்வது போலவே

கொஞ்சம்கூட தயக்கமில்லாமல் கொடுத்ததை நினைக்கும் போது வாழ்க்கையில் வருக்கியவர்களின் தோழமை நெருக்கமானது என்று தோன்றியது — மீன் என்று போனபோதில் தலைவர்கள் கைப்பார்த்த மாதிரி

[illegible] 11 அக்கா! மாமனார் வீடு எப்படி இருக்கும்? உனக்குத் தெரியுமா? தெய்யமென்ன அது ஒரு பூஞ்சோலையைப் போல் மனோரம்யமானது. அங்கே காமதேவன் தனது தனது வில்லின் மாம்பூ மலர்களை தொடுத்து யுவக யுவதிகளைக் காமோன்மத்தர்களாக்குகிறான். அங்கே கால் வைத்தவுடன், ஸ்திரீ அப்ஸரஸ் ரூபமும், புருஷன் தேவரூபமும் அடைகிறான். இவர்களோடும் அங்கே குயில்கள் கூவும்; மயில்கள் ஆடும்; ஆமோதமாக இணைத்தன்றும் கூட சந்திரனின் பிரகாசம் தோன்றும் — இந்திரவிமானம் இறங்குவது மனதைக் கல்லின்மேல் பாறை மெத்துக்கின் உடைத்து எறிவது போல் தோன்றியது. நான் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். ஆனால் ஸ்திரீயான இயற்கையான ஸ்வபாவத்தை மெச்சிக்கொண்டு பேசவைக்க முடியுமா?

தீ. நிமிர்ந்து என்னை நோக்கினாள். நான் தீய நோக்கத்துடன் அவளைப் பார்க்கவில்லை. பாம்புக்கூட வேண்டுமென்றே படம் எடுப்பதில்லை. சில சமயம் தன்னை அறியாமலே அது தலையைப் படம் எடுக்கிறது. அது பிறரையாவது கடிக்க வேண்டுமென்று எண்ணத்துடன் எடுப்பதில்லை. அநேக சமயங்களில் ஏவ்வித தீங்கும் செய்யாமல் தன் சந்தோஷத்திற்கே ஆடுகிறது.